

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«01» грудня 2025 року

Старший слідчий 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України капітан юстиції Лень Антон Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022000000000468 від 15.04.2022, та встановивши наявність підстав для повідомлення про підозру, керуючись положеннями ст. ст. 2, 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Сорокіна Іллю Анатолійовича, 02.08.1990 року народження, громадянина російської федерації, уродженця смт. Потьма, Зубово-Полянського району, Республіки Мордовія, зареєстрованого та проживаючого за адресою: російська федерація, Республіка Мордовія, смт. Потьма, провулок Красноармійський, буд. 4, кв. 7,

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з військовополоненими, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Сорокін І.А.:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних

організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Хоча одна з держав, які перебувають у конфлікті, може не бути учасницею цієї Конвенції, держави, які є її учасницями, залишаються зобов'язаними нею у своїх взаємовідносинах. Крім того, вони зобов'язані Конвенцією стосовно зазначеної держави, якщо остання приймає та застосовує її положення.

2. Відповідно до п. 1 ч. А ст. 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими, у розумінні цієї Конвенції, військовополоненими є особи, які потрапили в полон до супротивника й належать до однієї з таких категорій, зокрема особового складу збройних сил сторони конфлікту, а також членів ополчення або добровольчих загонів, які є частиною цих збройних сил.

Відповідно до ч. ч. 1, 2 ст. 13 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими необхідно завжди поводитися з ними гуманно. Будь-який незаконний акт чи бездіяльність з боку держави, що тримає в полоні, які спричиняють смерть або створюють серйозну загрозу здоров'ю військовополоненого, що перебуває під її охороною, забороняються та будуть розглядатись як серйозне порушення цієї Конвенції.

Зокрема, жодного військовополоненого не можна піддавати фізичному каліченню.

Відповідно до ст. 14 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими за всіх обставин військовополонені мають право на повагу до їхньої особи й честі.

3. Згідно статті 8 (2) (ii та iii) Римського статуту катування або нелюдське поводження, а також умисне заподіяння сильних страждань або тяжких тілесних ушкоджень чи шкоди здоров'ю є воєнними злочинами.

4. Так, у період починаючи з 24.02.2022 на території Чернігівської, Київської, Донецької, Луганській та інших областей України відбувалося збройне протистояння військових підрозділів сил оборони України проти

збройних формувань рф та підконтрольних їм незаконним збройним формуванням так званих «ДНР» та «ЛНР».

У вказаний вище період часу, а саме під час збройного протистояння військовими підрозділами України проти збройних формувань рф та підконтрольним їм незаконних збройних формувань так званих «ДНР» та «ЛНР», низка військовослужбовців з числа захисників та оборонців України потрапили в полон до ворога.

Після потрапляння у полон військовослужбовців сил безпеки та оборони України доставляли, в тому числі на територію Федеральної казенної установи «Виправна колонія № 10 Управління федеральної служби виконання покарань по Республіці Мордовія», що знаходиться за адресою: Республіка Мордовія, Zubovo-Polyanskyi район, селище Ударний, вул. Молодіжна, буд.1, де тимчасово утримувалися військовослужбовці сил безпеки та оборони України (далі – «Виправна колонія № 10»).

Відповідно до розділу 6 наказу Федеральної служби виконання покарання № 288 від 01.04.2015 «Про затвердження Статуту федеральної казенної установи охорони здоров'я «Медико-санітарна частина № 13 Федеральної служби виконання покарань», філіал «Медична частина № 10» федеральної казенної установи охорони здоров'я «Медико-санітарна частина № 13 Федеральної служби виконання покарання, здійснює медичне обслуговування виправної колонії № 10.

Досудовим розсуванням встановлено, що на території виправної колонії № 10, нагляд за українськими військовополоненими здійснювали співробітники так званої колонії, а фактичне надання військовополоненими первинної медико-санітарної допомоги, спеціалізованої медичної допомоги, швидкої спеціалізованої, медичної допомоги, здійснювали посадові та службові особи, а також медичний персонал Медико-санітарної частини № 13 Федеральної служби виконання покарання, в тому числі медичний персонал філіалів Медико-санітарної частини № 13.

При цьому у місці утримання військовополонених організовано застосування фізичного та психологічного насильств, зокрема вчинялися дії, які ображають особисту честь і гідність особи, жорстоке поводження, наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження, яке продовжувалось протягом всього часу їх утримання.

Так, Сорокін І.А., будучи фельдшером філіалу Медичної частини № 10 Медико-санітарної частини № 13, здійснюючи медичне обслуговування «Виправної колонії № 10», вчинив жорстоке поводження з українськими військовополоненими. Такі дії виразились у застосуванні та погрозі застосування фізичного та психологічного насильств відносно військовослужбовців сил безпеки та оборони України, які набули статусу військовополонених та утримувалися у «Виправній колонії № 10», за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України.

5. У збройному протистоянні проти збройних формувань РФ, серед інших брав участь військовослужбовець військової частини [REDACTED], стрілець, солдат [REDACTED] року народження, якого 20.05.2022 взято в полон представниками російсько-окупаційних військ на території ПрАТ «Металургійний комбінат «Азовсталь», м. Маріуполь, Донецька область.

Так, 08.02.2024 [REDACTED] який згідно положень статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими мав статус військовополоненого, тобто особи, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, доставили до «Виправної колонії № 10» разом з іншими військовополоненими, де утримували до 30.12.2024.

Того ж дня, 08.02.2024 приблизно о 13 год 00 хв, Сорокін І.А., перебуваючи на території виправної колонії № 10 та знаходячись у рентгенівському кабінеті, діючи умисно, маючи на меті завдання шкоди українським військовослужбовцям за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України, розуміючи, що між російською федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] є військовополоненим, користуючись беззахисним станом останнього, у порушення ст. ст. 13, 14 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на спричинення потерпілому фізичного та психологічного насильств, застосував до [REDACTED] електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав удар електричним струмом в бокову поверхню стегна лівої ноги потерпілого.

В подальшому 11.02.2024 приблизно о 8 год 00 хв Сорокін І.А., перебуваючи на території 3-го корпусу виправної колонії № 10, поблизу 2-ої камери, застосував до [REDACTED] електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав не менше 2 ударів електричним струмом в район сідничного м'яза та по лівому стегну потерпілого.

В подальшому 12.03.2024 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), Сорокін І.А., перебував на території 3-го корпусу виправної колонії № 10, поблизу 2-ої камери, застосував до [REDACTED] електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав удар електричним струмом в район спини, чим спричинив тимчасовий параліч потерпілого [REDACTED] тривалістю 5-6 хвилин.

В подальшому, приблизно в квітні 2024 року (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено), Сорокін І.А., перебував на території 3-го корпусу виправної колонії № 10, а саме біля 2-ої камери, в якій утримувались військовополонені, серед яких знаходився [REDACTED] та на той момент виконував роль чергового по камері. У цей час [REDACTED], будучи відповідним черговим, звернувся до Сорокіна І.А. з проханням надати необхідні ліки для хворого військовополоненого [REDACTED]. В свою чергу Сорокін І.А. наказав [REDACTED] витягнути руку з камери для отримання відповідних ліків та після цього застосував електрошоковий пристрій, за

допомогою якого завдав удар електричним струмом в район витягнутої руки потерпілого.

В результаті таких дій військовополоненому [REDACTED] спричинено сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності.

6. Крім цього, Сорокін Ілля Анатолійович вчинив жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED] за наступних обставин.

У збройному протистоянні проти збройних формувань рф, серед інших, брав участь військовослужбовець військової частини [REDACTED], водій, старший солдат [REDACTED] року народження, якого 13.04.2022 було взято в полон представниками російсько-окупаційних військ на території заводу «Ілліча», м. Маріуполь, Донецька область.

Так, 10.03.2023 року [REDACTED], який згідно положень статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими мав статус військовополоненого, тобто особи, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, доставили до «Виправної колонії № 10» разом з іншими військовополоненими, де утримували до 03.01.2024.

У період часу 10-11.03.2023 (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено), Сорокін І.А., перебуваючи поблизу адміністративного приміщення, що розташоване на території виправної колонії № 10, здійснював медичний обхід новоприбулих військовополонених, серед яких знаходився [REDACTED]. Потім Сорокін І.А., помітивши [REDACTED], який за наказом невстановлених співробітників колонії перебував у положенні з умовною назвою «ластівка», а саме: обличчям до стіни, розвівши руки в сторони над головою долонями назовні та ноги на максимальну ширину, діючи умисно, маючи на меті завдання шкоди українським військовослужбовцям за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України, розуміючи, що між російською федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] є військовополоненим, користуючись беззахисним станом останнього, у порушення вищезазначених норм міжнародного гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, застосував до [REDACTED] електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав численних ударів електричним струмом в область спини, рук та підкоління ніг.

В подальшому 24.03.2023 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи в кабінеті для медичного огляду виправної колонії № 10, здійснював плановий медичний огляд військовополоненого [REDACTED]. Сорокін І.А. наказав [REDACTED] стати у положення з умовною назвою «ластівка», а саме: обличчям до стіни, розвівши руки в сторони над головою долонями назовні та ноги на максимальну ширину

та після цього застосував електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав ударів електричним струмом в область спини, рук та підголінню ніг потерпілого.

В подальшому 20.04.2023 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи на території виправної колонії № 10, біля камерного приміщення, де утримувався [REDACTED] та інші військовополонені, звернувся до [REDACTED], який на той момент виконував роль чергового по камері, щодо наявності хворих, на що [REDACTED] повідомив про наявність таких військовополонених. Після цього Сорокін І.А. наказав [REDACTED] опустити голову донизу та застосував електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав удар електричним струмом в область голови потерпілого. Після цього Сорокін І.А. наказав [REDACTED] висунути руку з камери нібито для отримання необхідних ліків та застосував електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав удар електричним струмом в район витягнутої руки потерпілого.

В результаті таких дій військовополоненому [REDACTED] спричинено сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності.

7. Крім цього, Сорокін Ілля Анатолійович вчинив жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED] за наступних обставин.

У збройному протистоянні проти збройних формувань РФ, серед інших, брав участь військовослужбовець [REDACTED], військової частини [REDACTED] року народження, якого 12.04.2022 взято в полон представниками російсько-окупаційних військ на території заводу «Ілліча», м. Маріуполь, Донецька область.

Так, 10.02.2023 [REDACTED], який згідно положень статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими мав статус військовополоненого, тобто особи, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, доставили до «Виправної колонії № 10» разом з іншими військовополоненими, де утримували до 05.02.2025.

У період часу з 10.02.2023 по 05.02.2025 (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи на території 1-го корпусу виправної колонії № 10, а саме поблизу приміщень камерного типу № 12 та № 20, в яких утримувались військовополонені, серед яких знаходився [REDACTED], систематично здійснював медичний обхід та видавав, зокрема [REDACTED] необхідні пігулки для лікування.

У вище вказаний період часу Сорокін І.А., діючи умисно, маючи на меті завдання шкоди українським військовослужбовцям за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України, розуміючи, що між російською федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] є військовополоненим, користуючись беззахисним станом останнього, у порушення вищезазначених норм міжнародного гуманітарного права,

реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, систематично наказував [REDACTED] висувати руки з камери нібито для отримання необхідних ліків, після цього застосував електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдавав 2-3 ударів електричним струмом в район витягнутої руки потерпілого, а також наносив 3-5 ударів зв'язкою ключів в область голови потерпілого [REDACTED], при цьому змушуючи імітувати гавкання собак, що могло тривати до 20 хвилин.

В результаті таких дій військовополоненому [REDACTED] спричинено сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності.

8. Крім цього, Сорокін Ілля Анатолійович вчинив жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED] за наступних обставин.

У збройному протистоянні проти збройних формувань РФ, серед інших, брав участь військовослужбовець військової частини [REDACTED] року народження, якого 26.02.2022 було взято в полон представниками російсько-окупаційних військ в населеному пункті Волноваха, Донецька область.

Так, 02.02.2023 [REDACTED], який згідно положень статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими мав статус військовополоненого, тобто особи, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, доставили до «Виправної колонії № 10» разом з іншими військовополоненими, де утримували до 03.01.2024.

У період часу з кінця серпня 2023 року по початок вересня 2023 року (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено), Сорокін І.А., перебуваючи на території 2-го корпусу виправної колонії № 10, а саме поблизу приміщень камерного типу №21, в якому утримувались військовополонені, серед яких знаходився [REDACTED], здійснював внутрішню перевірку та медичний обхід військовополонених.

Так, Сорокін І.А., перебуваючи біля приміщення камерного типу № 21, дізнавшись що [REDACTED] є наймолодшим серед утримуваних у цій камері військовополонених, діючи умисно, маючи на меті завдання шкоди українським військовослужбовцям за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України, розуміючи, що між російською федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] є військовополоненим, користуючись беззахисним станом останнього, у порушення вищезазначених норм міжнародного гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, застосував до [REDACTED] електрошоковий пристрій, який зовні був схожий на ліхтар, за допомогою якого завдав удар електричним струмом в район середнього пальця лівої руки, а за допомогою іншого електрошокового

пристрою завдав удар електричним струмом в район зап'ястя лівої руки потерпілого.

В подальшому на початку жовтня 2023 року (більш точний час та дата досудовим розслідуванням не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи на території 2-го корпусу виправної колонії № 10, а саме поблизу приміщень камерного типу №21, наказав [REDACTED] стати у положення з умовною назвою «ластівка», а саме: обличчям до металевих дверей, розвівши руки в сторони над головою долонями назовні, притиснувши їх до дверей та ноги на максимальну ширину, та застосував електрошоковий пристрій по металевій поверхні дверей, за допомогою якого завдав удар електричним струмом в район притиснених долонь потерпілого. Після цього Сорокін І.А. застосував до [REDACTED] електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав удар електричним струмом в район правої сідниці потерпілого.

В результаті таких дій військовополоненому [REDACTED] спричинено сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності.

9. Крім цього, Сорокін Ілля Анатолійович вчинив жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED] за наступних обставин.

У збройному протистоянні проти збройних формувань рф, серед інших, брав участь військовослужбовець, солдат, радіотелефоніст військової частини [REDACTED] року народження, якого 20.03.2022 було взято в полон представниками російсько-окупаційних військ в районі села Гурівщина, Київська область.

Так, 26.06.2023 [REDACTED], який згідно положень статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими мав статус військовополоненого, тобто особи, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, доставили до «Виправної колонії № 10» разом з іншими військовополоненими, де утримували до 23.08.2024.

У період часу з 26.06.2023 по 23.08.2024 (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи на території 3-го корпусу виправної колонії № 10, а саме поблизу приміщень камерного типу № 12, в яких утримувались військовополонені, серед яких знаходився [REDACTED], систематично здійснював медичний огляд.

У вище вказаний період часу Сорокін І.А., діючи умисно, маючи на меті завдання шкоди українським військовослужбовцям за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України, розуміючи, що між російською федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] є військовополоненим, користуючись беззахисним станом останнього, у порушення вищезазначених норм міжнародного гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, систематично застосовував до [REDACTED]

█████ електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав не менше 20 ударів електричним струмом в область спини, рук та ніг потерпілого.

В результаті таких дій військовополоненому ██████ спричинено сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності.

10. Крім цього, Сорокін Ілля Анатолійович вчинив жорстоке поводження з військовополоненим ██████ за наступних обставин.

У збройному протистоянні проти збройних формувань рф, серед інших брав участь військовослужбовець ██████, капітан, командир мінометної батареї військової частини ██████ року народження, якого 12 квітня 2022 року взято в полон представниками російсько-окупаційних військ на території м. Маріуполь, Донецька область.

Так, 25 березня 2024 року ██████, який згідно положень статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими мав статус військовополоненого, тобто особи, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, доставили до «Виправної колонії № 10» разом з іншими військовополоненими, де утримували по 12.09.2024.

Приблизно в квітні 2024 року (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи на території 4-го корпусу виправної колонії № 10, а саме біля 5-ої камери, в якій утримувались військовополонені, серед яких знаходився ██████, здійснював плановий медичний обхід. Сорокін І.А., діючи умисно, маючи на меті завдання шкоди українським військовослужбовцям за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України, розуміючи, що між російською федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що ██████ є військовополоненим, користуючись беззахисним станом останнього, у порушення вищезазначених норм міжнародного гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, наказав ██████ витягнути руки з камери для отримання відповідних ліків, після цього застосував електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав удар електричним струмом в район правої руки, а саме по долоні, передпліччю та зап'ястю, а також завдав удар електричним струмом в район лівої руки потерпілого.

В результаті таких дій військовополоненому ██████ спричинено сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності.

11. Крім цього, Сорокін Ілля Анатолійович вчинив жорстоке поводження з військовополоненим ██████ за наступних обставин.

У збройному протистоянні проти збройних формувань рф, серед інших брав участь військовослужбовець ██████, військової частини ██████ року народження, якого 12 квітня 2022 року взято в полон представниками російсько-окупаційних

військ на території заводу ПрАТ «Металургійний комбінат «Азовсталь», м. Маріуполь, Донецька область.

Так, 01 лютого 2023 року [REDACTED], який згідно положень статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими мав статус військовополоненого, тобто особи, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, доставили до «Виправної колонії № 10» разом з іншими військовополоненими, де утримували по 03.01.2024.

У період часу з 01.02.2023 по 03.01.2024 (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи на території виправної колонії № 10, а саме біля 6-ої камери, в якій утримувались військовополонені, серед яких знаходився [REDACTED], систематично здійснював плановий медичний обхід. Сорокін І.А., діючи умисно, маючи на меті завдання шкоди українським військовослужбовцям за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України, розуміючи, що між російською федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] є військовополоненим, користуючись беззахисним станом останнього, у порушення вищезазначених норм міжнародного гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, наказав [REDACTED] витягнути руки з камери для отримання відповідних ліків, після цього застосував електрошочковий пристрій, за допомогою якого завдав ударів електричним струмом в район витягнутих рук, а саме по долоням та зап'ястям, а також наніс декілька ударів за допомогою пластикової труби по витягнутим рукам потерпілого.

В результаті таких дій військовополоненому [REDACTED] спричинено сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності.

12. Крім цього, Сорокін Ілля Анатолійович вчинив жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED] за наступних обставин.

У збройному протистоянні проти збройних формувань РФ, серед інших брав участь військовослужбовець [REDACTED], військової частини [REDACTED] року народження, якого 04 квітня 2022 року взято в полон представниками російсько-окупаційних військ на території с. Мирне, Маріупольського району, Донецької області.

Так, 12 лютого 2023 року [REDACTED], який згідно положень статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими мав статус військовополоненого, тобто особи, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, доставили до «Виправної колонії № 10» разом з іншими військовополоненими, де утримували по 16.10.2024.

У період часу з 12.02.2023 по 16.10.2024 (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи на території 2-го корпусу виправної колонії № 10, а саме біля 20-ої камери, в якій утримувались військовополонені, серед яких знаходився [REDACTED]

систематично здійснював плановий медичний обхід, зокрема приймав участь у проведенні ранкових перевірок.

Так, у вище вказаний проміжок часу, приблизно навесні 2023 року (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи поблизу 20-ої камери, будучи присутнім під час роздачі їжі військовополоненим, в тому числі [REDACTED], діючи умисно, маючи на меті завдання шкоди українським військовослужбовцям за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України, розуміючи, що між російською федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] є військовополоненим, користуючись беззахисним станом останнього, у порушення вищезазначених норм міжнародного гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, застосував електрошоковий пристрій до [REDACTED], за допомогою якого завдав один удар електричним струмом в район витягнутої руки, а саме по долоні потерпілого.

Так, у вище вказаний проміжок часу, приблизно навесні 2023 року (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи на території лазні виправної колонії № 10, під час прийому душу військовополоненими, в тому числі [REDACTED], застосував електрошоковий пристрій до військовополоненого [REDACTED], за допомогою якого завдавав ударів електричним струмом в район ніг та спини потерпілого.

В подальшому приблизно 23.09.2023 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) до Сорокіна І.А., який перебував на території 2-го корпусу виправної колонії № 10, а саме біля 20-ої камери, звернувся військовополонений [REDACTED] за медичною допомогою у зв'язку з травмою лівого вуха. Однак, Сорокін І.А. підійшовши [REDACTED], застосував до нього електрошоковий пристрій, за допомогою якого завдав ударів електричним струмом в район рук, ніг та сідниць потерпілого.

Крім того, у вище вказаний проміжок часу, приблизно влітку 2024 року (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) Сорокін І.А., перебуваючи на території виправної колонії № 10, систематично приймав участь у проведенні ранкових перевірок військовополонених, серед яких знаходився [REDACTED]. Сорокін І.А. під час ранкових перевірок, в свою чергу, застосував електрошоковий пристрій до військовополоненого [REDACTED], за допомогою якого завдавав ударів електричним струмом в район рук та спини потерпілого.

В результаті таких дій військовополоненому [REDACTED] спричинено сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності.

13. Крім цього, Сорокін Ілля Анатолійович вчинив жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED] за наступних обставин.

У збройному протистоянні проти збройних формувань РФ, серед інших брав участь військовослужбовець [REDACTED], військової частини [REDACTED], старший лейтенант, т.в.о. заступника командира 1 роти [REDACTED] з морально-психологічного забезпечення [REDACTED] року народження, якого 13.04.2022 взято в полон представниками російсько-окупаційних військ на території с. Старий Крим біля м. Маріуполь, Донецька область.

Так, 10.02.2023 [REDACTED], який згідно положень статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими мав статус військовополоненого, тобто особи, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, доставили до «Виправної колонії № 10» разом з іншими військовополоненими, де утримували до 16.10.2024.

Сорокін І.А. 10.02.2023 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), перебуваючи на території виправної колонії № 10, приймав участь у оформленні новоприбулих військовополонених до колонії, а саме здійснював їх медичний огляд, зокрема флюорографічне обстеження, в тому числі [REDACTED]. Сорокін І.А., під час вище вказаного медичного обстеження, діючи умисно, маючи на меті завдання шкоди українським військовослужбовцям за факт проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України, розуміючи, що між російською федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] є військовополоненим, користуючись беззахисним станом останнього, у порушення вищезазначених норм міжнародного гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, застосував електрошоковий пристрій до військовополоненого [REDACTED], за допомогою якого завдав удар електричним струмом в район сідниці потерпілого.

В подальшому в період часу з березня 2023 року по квітень 2023 року (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) Сорокін І.А., перебував на території 1-го корпусу виправної колонії № 10, а саме біля 10-ої камери, в якій утримувались військовополонені, серед яких знаходився [REDACTED] та на той момент виконував роль чергового по камері. У цей час [REDACTED], будучи відповідним черговим, звернувся до Сорокіна І.А. з проханням надати необхідні ліки для хворого військовополоненого, який перебував у камері. В свою чергу Сорокін І.А. застосував електрошоковий пристрій до військовополоненого [REDACTED], за допомогою якого завдав два удари електричним струмом в район правої руки потерпілого.

В результаті таких дій військовополоненому [REDACTED] спричинено сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності.

Вказані дії відповідно до статті 8 (2) (ii та iii) Римського Статуту Міжнародного Кримінального Суду є воєнним злочином.

Таким чином, Сорокін Ілля Анатолійович, обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з військовополоненими, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий 1 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України

Антон ЛЕНЬ

ПОГОДЖУЮ

Прокурор першого відділу другого управління
процесуального керівництва та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту протидії
злочинам, вчиненим в умовах збройного
конфлікту, Офісу Генерального прокурора

Дмитро НЕСТЕРЕНКО

«01» грудня 2025 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 52, 53, 54, 276, 277, 278, 297-1, 297-2, 297-3, 2, 97-4, 297-5 КПК України роз'яснено:

Стаття 42. Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 Кримінального процесуального кодексу України, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

Особою, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю, є фізична особа, стосовно якої за результатами проведеного досудового розслідування настав випадок та існують підстави, передбачені частиною першою статті 276 Кримінального процесуального кодексу України для повідомлення про підозру, але якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 Кримінального процесуального кодексу України, не повідомлено про підозру через її смерть.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 52. Обов'язкова участь захисника

1. Участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.

2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:

1) щодо осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні кримінального правопорушення у віці до 18 років, - з моменту встановлення факту неповноліття або виникнення будь-яких сумнівів у тому, що особа є повнолітньою;

2) щодо осіб, стосовно яких передбачається застосування примусових заходів виховного характеру, - з моменту встановлення факту неповноліття або виникнення будь-яких сумнівів у тому, що особа є повнолітньою;

3) щодо осіб, які внаслідок психічних чи фізичних вад (німі, глухі, сліпі тощо) не здатні повною мірою реалізувати свої права, - з моменту встановлення цих вад;

4) щодо осіб, які не володіють мовою, якою ведеться кримінальне провадження, - з моменту встановлення цього факту;

5) щодо осіб, стосовно яких передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішується питання про їх застосування, - з моменту встановлення факту наявності в особи психічного захворювання або інших відомостей, які викликають сумнів щодо її осудності;

6) щодо реабілітації померлої особи - з моменту виникнення права на реабілітацію померлої особи;

8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження, - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення;

9) у разі укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості - з моменту ініціювання укладення такої угоди.

Стаття 53. Залучення захисника для проведення окремої процесуальної дії

1. Слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд залучають захисника для проведення окремої процесуальної дії в порядку, передбаченому статтею 49 Кримінального процесуального кодексу України, виключно у невідкладних випадках, коли є потреба у проведенні невідкладної процесуальної дії за участю захисника, а завчасно повідомлений захисник не може прибути для участі у проведенні процесуальної дії чи забезпечити участь іншого захисника або якщо підозрюваний, обвинувачений виявив бажання, але ще не встиг залучити захисника або прибуття обраного захисника неможливе.

2. Запросити захисника до участі в окремій процесуальній дії має право і сам підозрюваний, обвинувачений. Якщо потреби у проведенні невідкладних процесуальних дій за участю захисника немає і коли неможливе прибуття захисника, обраного підозрюваним, обвинуваченим, протягом двадцяти чотирьох годин, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право запропонувати підозрюваному, обвинуваченому залучити іншого захисника.

3. Під час проведення окремої процесуальної дії захисник має ті ж самі права й обов'язки, що й захисник, який здійснює захист протягом кримінального провадження.

4. Захисник як до процесуальної дії, так і після неї має право зустрічатися з підозрюваним, обвинуваченим для підготовки до проведення процесуальної дії або обговорення її результатів.

5. Здійснення захисту під час проведення окремої процесуальної дії не покладає на захисника обов'язку надалі здійснювати захист у всьому кримінальному провадженні або на окремій його стадії.

Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.

2. Якщо підозрюваний, обвинувачений наполягає на відмові від захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані організувати зустріч захисника з підозрюваним, обвинуваченим. У разі якщо підозрюваний, обвинувачений особисто та безпосередньо повідомляє захиснику про небажання мати захисника, заміну захисника після конфіденційної розмови із захисником, така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання.

Не є підставою для відмови слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в зустрічі захисника з підозрюваним, обвинуваченим наявність письмової заяви про відмову підозрюваного, обвинуваченого від захисника або письмового клопотання про його заміну до внесення відповідної інформації до протоколу процесуальної дії або журналу судового засідання.

Відмова уповноваженою особою в зустрічі підозрюваного, обвинуваченого із захисником, стосовно якого є заява про відмову чи клопотання про заміну, до відповідної фіксації у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 Кримінального процесуального кодексу України, для здійснення захисту за призначенням.

Стаття 276. Випадки повідомлення про підозру

1. Повідомлення про підозру обов'язково здійснюється в порядку, передбаченому статтею 278 Кримінального процесуального кодексу України, у випадках:

- 1) затримання особи на місці вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після його вчинення;
- 2) обрання до особи одного з передбачених цим Кодексом запобіжних заходів;
- 3) наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення.

Особливості повідомлення про підозру окремій категорії осіб визначаються главою 37 Кримінального процесуального кодексу України.

2. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа (особа, якій законом надано право здійснювати затримання) зобов'язані невідкладно повідомити підозрюваному про його права, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України.

3. Після повідомлення про права слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа на прохання підозрюваного зобов'язані детально роз'яснити кожне із зазначених прав.

Стаття 277. Зміст письмового повідомлення про підозру

1. Письмове повідомлення про підозру складається прокурором або слідчим за погодженням з прокурором.

Повідомлення має містити такі відомості:

- 1) прізвище та посаду слідчого, прокурора, який здійснює повідомлення;
- 2) анкетні відомості особи (прізвище, ім'я, по батькові, дату та місце народження, місце проживання, громадянство), яка повідомляється про підозру;
- 3) найменування (номер) кримінального провадження, у межах якого здійснюється повідомлення;
- 4) зміст підозри;
- 5) правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

6) стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у тому числі зазначення часу, місця його вчинення, а також інших суттєвих обставин, відомих на момент повідомлення про підозру;

7) права підозрюваного;

8) підпис слідчого, прокурора, який здійснив повідомлення.

Стаття 278. Вручення письмового повідомлення про підозру

1. Письмове повідомлення про підозру вручається в день його складення слідчим або прокурором, а у випадку неможливості такого вручення - у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Письмове повідомлення про підозру затриманій особі вручається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту її затримання.

3. У разі якщо особі не вручено повідомлення про підозру після двадцяти чотирьох годин з моменту затримання, така особа підлягає негайному звільненню.

4. Дата та час повідомлення про підозру, правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність невідкладно вносяться слідчим, прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Стаття 279. Зміна повідомлення про підозру

1. У випадку виникнення підстав для повідомлення про нову підозру або зміну раніше повідомленої підозри слідчий, прокурор зобов'язаний виконати дії, передбачені статтею 278 Кримінального процесуального кодексу України. Якщо повідомлення про підозру здійснив прокурор, повідомити про нову підозру або змінити раніше повідомлену підозру має право виключно прокурор.

Стаття 297¹. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258-6, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів

щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297². Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297-1 Кримінального процесуального кодексу України, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;

5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;

6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

3. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини другої статті 297-1 Кримінального процесуального кодексу України, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на такі обставини;

4) матеріали, що підтверджують прийняття уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та факт обміну;

5) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297³. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самотійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297² Кримінального процесуального кодексу України, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297⁴. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297-1 Кримінального процесуального кодексу України.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297⁵. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери

розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування у зв'язку з прийняттям уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2025 року.

Захисник

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2025 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий 1 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України**

Антон ЛЕНЬ